

Posłuchaj

()

Pierwsza Niedziela podczas oktawy uroczystości Narodzenia Najświętszej Maryi Panny.

(Święto to ustanowione zostało około roku Pańskiego [REDACTED]).

LEKCJA (z księgi Ekklezyastyka rozdział trzydziesty czwarty, wiersze 23-31).

Ja jako winne drzewo wypuściłam wdzięczną wonność, a kwiatki Moje owocem czci i uczciwości. Ja Matka pięknej miłości i bogobojności i uznania i nadziei świętej. We Mnie wszelka łaska drogi i prawdy, we Mnie wszystka nadzieja żywota i cnoty. Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy Mnie pragniecie, a najedzcie się owoców Moich: albowiem duch Mój słodszy nad miód i plastr miodu: pamiątka Moja na rodzaje wieków. Którzy Mię jedzą, jeszcze łaknąć będą, a którzy Mię piją, jeszcze pragnąć będą. Kto Mię słucha, nie będzie zawstydzon, a którzy przeze Mnie sprawują, nie zgrzeszą. Którzy Mnie objaśniają, będą mieli żywot wieczny.

EWANGELIA ([u świętego Łukasza rozdział pierwszy, wersety 26-38](#)).

Onego czasu posłany jest Anioł Gabryel od Boga do miasta Galilejskiego, któremu imię Nazaret, do Panny poślubionej mężowi, któremu imię Józef (z domu Dawidowego), a imię Panny Marya. I wszedłszy Anioł do Niej, rzekł: Bądź pozdrowiona łaski pełna, Pan z Tobą, błogosławionaś Ty między niewiastami. Która gdy to usłyszała, zatrwożyła się na mowę jego, i myślała, jakieby to było pozdrowienie. I rzekł Jej Anioł: Nie bój się Marya, albowiem znalazłaś łaskę u Boga. Oto poczniesz w żywocie, i porodzisz Syna, a nazwiesz imię Jego Jezus. Ten będzie wielki, a będzie zwany Synem Najwyższego, i da Mu Pan Bóg stolicę Dawida, Ojca jego i będzie królował na wieki: a królestwu Jego nie będzie końca. A Marya rzekła do Anioła: Jakoż się to stanie, gdy męża nie znam? A Anioł odpowiadając, rzekł Jej: Duch święty zstąpi na Cię, a moc Najwyższego zaćmi Tobie: przetoż i co się z Ciebie narodzi święte, będzie nazwane Synem Bożym. A oto Elżbieta, krewna Twoja, i ona poczęła syna w starości swojej, a ten miesiąc szósty jest onej, którą zowią niepłodną. Bo u Boga nie będzie żadne słowo niepodobne. I rzekła Marya: Oto Ja służebnica Pańska, niechaj Mi się stanie według słowa twojego!

Imię pełne radości, pełne łaski, pełne miłości, pełne poświęcenia! Dzięki Ci, wieczny Boże, żeś Twej Matce a naszej Orędownicze wybrał takie

uśmieszność wzbudzające Imię. W tym znajduje się też właściwa zupełnie chwała Zbawiciela, że Bóg darował Mu Imię, które jest nad wszelkie imię; aby na Imię Jezusowe wszelkie kolano klękało, niebieskich, ziemskich i podziemnych. ([Filipian dwa, 9—10](#)). Jako najczcigodniejsza Bogarodzica po Bogu samym jest najdoskonalszą, najczystsza, najczcigodniejszą istotą, tak też należy Jej się po Nim najświętsze, najśodsze, najpotężniejsze Imię. A chociaż nie tylko Najświętsze Imię Jezus Archanioł Gabriel przyniósł z Nieba, lecz także i imię poprzednika Jezusa Chrystusa, jednakże zupełnie jest pewną, że pełnemu łaski Dziecięciu świętej Anny dano imię Marya tylko na rozkaz Boga i wskutek zwiastowania Anioła.

W ośm dni bowiem po narodzeniu Przczystej Dziewicy odbywała się w domu [REDAKTED] Joachima uroczystość religijna. Według zwyczaju żydów nie dawano nowonarodzonym dzieciom zaraz imienia, lecz dopiero w ośm dni później. Działo się to przy rozmaitych modlitwach i ceremoniach. Zapewne krewni i przyjaciele robili świętym rodzicom Maryi rozmaite przedstawienia i wyszukiwali stosownego imienia z rejestru pokolenia ich rodziny, tak samo, jak to się działo z [REDAKTED] Janem Chrzcicielem. Lecz [REDAKTED] Joachim i Anna położyli koniec tym doradom, oświadczwszy stanowczo: „Marya jest Imię Jej.”

I cóż znaczy to imię „Marya?” Nie musiż to być Imię święte, miłe, wiele znaczące, które od samego Najwyższego nadaniem zostało łaski pełnej, Niepokalanej Bogarodzicy, Królowej Nieba i ziemi? Święci Nauczyciele znaleźli pięć znaczeń dla tego ukochanego Imienia.

Po pierwsze słowo Marya znaczy: niewiasta. Marya jest niewiastą w najwłaściwszem i najwznioślejszem znaczeniu. Ona jest Dziewicą i Matką zarazem; w Niej odbijają się w najpiękniejszy sposób wszelkie cnoty, wszelki wpływ niewiasty. Każde serce chrześcijańskie wita przeto w Antyfonie: „Pod Twoją obronę” Najświętszą Pannę słowami: „O Pani nasza, Orędowniczko nasza, Pośredniczko nasza.” I zapewne nie znajdzie

się poufalszego, tkliwszego wyrazu na oznaczenie, czym jest Marya dla nas, jak kiedy Ją zwiemy poprostu: Naszą kochaną Panią!

Po drugie imię Marya znaczy tyle co: mistrzyni, pani, władczyni. Już w pierwszym momencie narodzenia się Marya była panią i władczynią nad szatanem, któremu starła głowę; władczynią nad grzechem, który ze swymi podszeptami i ze swą klątwą ani na moment w Jej niepokalanem sercu nie powstał. Ale jakąż władzę wywierała Marya, gdy rozkazy wydawała Bogu Synowi! Ewangelia święta zamyka cały bieg życia Zbawiciela od młodości aż do trzydziestu lat wieku w trzech słowach: „Był im posłuszny.” Czyż jest jaka wyższa władza, jak możliwość panowania nad nieskończonym władcą Nieba i ziemi?

Marya jest panią i władczynią nad Aniołami i ludźmi. Marya jest Królową Aniołów: Marya jest Królową, Matką, Ucieczką, Zdrojem łask dla ludzi. Jej Imię, Jej słowa, Jej żywot, Jej boleści, wszystko, co nam Marya przypomina, wywiera tajemniczą potęgę na cały świat aż na wieki wieków. Gdzie Jezus Chrystus panuje i jest kochanym, tam panuje i Marya i tam też jest kochaną.

Po trzecie Marya znaczy tyle co „Gwiazda morska.” „Gwiazdą — mówi święty Bonawentura — nazywa się dla Jej szczególnej czystości, pomnożonej przez narodzenie Słowa Bożego, które z Niej jak promień z gwiazdy wytrysło; gwiazdą dla Jej szczególnej piękności i niezrównanej otuchy, jakiej wszyscy przez Jej błyszczenie doznają, którzy na burzliwym morzu tego świata znajdują się w niebezpieczeństwie.” Rozważmy więc razem, duszo chrześcijańska, znane ci już o Imieniu Maryi słowa świętego Bernarda, które zarówno moje serce, jak i bez wątpienia twoje wzruszają i budują: „O grzeszniku, jeżeli bałwany i wichry tego ziemskiego żywota tobą miotają, że już kotwicy zarzucić nie możesz, nie odwracaj oczu od blasku tej Gwiazdy! Jeżeli burzliwe pokuszenia przeciw tobie powstają, a skały smutku zagrażają twej łódce rozbiciem,

spójrzj na tę Gwiazdę i zawołaj: Maryo! Jeśli szumiące bałwany pychy, dumy, oszczerstwa chcą cię pochłonać, spojrzj na tę Gwiazdę i zawołaj: Maryo! Jeżeli gniew, chciwość, żądza zakłócają spokój twego serca, spojrzj na tę Gwiazdę, i zawołaj: Maryo! Jeżeli twoje grzechy, jak groźne potwory wznoszą się przed tobą, jeżeli zgryzoty sumienia cię dręczą, jeżeli obawa przed sądem napełnia cię strachem śmiertelnym, jeżeli czarny smutek cię ogarnia, jeśli znajdujesz się na krawędzi piekielnej rozpacz, nabierz odwagi, zwróć myśli do Maryi, a sam na sobie doświadczysz, że słusznie napisano: Imię Dziewicy jest: Gwiazda morska, Imię Dziewicy jest: „Marya.”

Po czwarte Imię Marya znaczy nie tylko Gwiazda morska, ale i Gorzkie morze. Morze, dla pełności łask Boskich, które Najdobrotliwszy zlał na „Łaski pełną”, — gorzkie najpierw, ponieważ jest Matką Bolesną; ponieważ o wiele więcej, aniżeli pobożna, świecka, biblijna Rut może Marya powiedzieć: „Nie zówcie Mnie Noemi (to jest piękną), ale Mnie zówcie Mara (to jest gorzką), boć Mnie gorzkością napełnił bardzo wszechmogący ([Rut 1, 20](#)); gorzkie morze dalej, ponieważ piekielnym duchom zgotowała upadek, jak Egipcyanie, którzy lud Boży ścigali i w falach Czerwonego morza swą śmierć znaleźli. Bardzo trafnie mówi tu Albert Wielki: „Jeżeli wabieniem ciała czujecie się pociągani, nawet na pół już zwyciężeni, rzućcie się szybko w gorycz tego morza, wymówcie to święte Imię, a przekonacie się niezawodnie z własnego doświadczenia, że Ona na próżno nie nosi imienia Marya.”

Po piąte: na ostatku znaczy Imię Marya tyle, co: Oświecona, Oświecająca. Marya oświeca świat cały Swymi wzniosłymi przykładami, cudami Swego miłosierdzia, blaskiem Swej wspaniałości. Jak niegdyś żydom wychodzącym z Egiptu towarzyszył obłok i wiódł ich, broniąc ich za dnia od żarów słonecznych, a w nocy blaskiem ognistym był im przewodnikiem, tak i Marya jest cudownym obłokiem, zasłaniającym nas przed

gniewem Bożym, i oświecającym świat cały. Cóżbyśmy nędzarze, otoczeni ciemnością, cóżbyśmy w nocy tego świata poczęli, gdybyśmy nie mieli tak promienistego światła, gdybyśmy nie mieli prowadzącego nas słupa? Zniszcz słońce, cóż się stanie z ziemią? Odbierz Maryę, cóż pozostanie więcej, jak ogarniający wszystko pomrok, cień śmierci i najgrubsza ciemność?

Jeśli ty, o duszo chrześcijańska, weźmiesz sobie do serca owe głębokie znaczenie Imienia Maryi, czyż twoje serce nie napełni się czcią i ufnością ku Niemu? Wszakże ono przypomina ci najdobrotliwszą Matkę naszą, Jej potęgę i litościwe serce! Jest ono przecież po najświętszem, najwyższego uwielbienia godnem Imieniu — Jezus — najskuteczniejszem Imieniem. Boski Zbawiciel dał uroczystą obietnicę: „Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, o cokolwiek prosić będziecie Ojca w Imię Moje, da wam!” Czy nie wierzysz, że miłość do Swej Matki nie zniewala Syna także do podobnej obietnicy, któraby brzmiała: Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, o cokolwiek będziecie Mnie prosić w Imię Mejej Matki, dam wam! Sławny Biskup, święty Anzelm, twierdzi i udowadnia coś do uwierzenia na pozór niepodobnego. Prędzej nieraz otrzymujemy zbawienie, jeśli wspomnimy na Imię Maryi, aniżeli byśmy Jej jednorodzonego Syna, Pana naszego Jezusa Chrystusa wzywali, nie dlatego, aby matka była wyższą i potężniejszą, niż Syn, albo Ten był tylko wielkim i potężnym przez Nią, tylko Ona przez Niego. Owszem Syn jest Panem i Sędzią wszystkich, który roztrząsa zasługi każdego pojedynczego; jeśli On zaraz każdego nie wysłucha, który Jego Imienia wzywa, toż to czyni bez wątpienia z bardzo sprawiedliwych przyczyn; jeśli potrzebujący pomocy wezwie Imienia Maryi, tedy stają się zasługi i potęga Matki pośrednikami i wyrabiają mu wysłuchanie, chociaż własne jego zasługi na to nie wystarczają.

Święto dzisiejsze ustanowione zostało w roku Pańskim tysiąc sześćset osiemdziesiątym trzecim, po wielkiem zwycięstwie, jakie odniosły wojska

chrześcijańskie nad Turkami w tymże roku pod Wiedniem. Muzułmanie, jak to już i w dawniejszych zdarzało się wiekach, i tym razem zagrozili byli całemu chrześcijaństwu, rozławszy się po Europie. Wojska chrześcijańskie, które się im wtedy opierały, w znacznej były mniejszości. Przybycie im na pomoc pod Wiedeń króla Jana Sobieskiego z swoimi hufcami i jego osobista waleczność, wyratowały cały świat zagrożony już zawojowaniem przez nieprzyjaciół Imienia Chrystusowego. Sobieski zdobyte na Turkach chorągwie posłał Papieżowi Innocentemu Jedenastemu, a tenże Ojciec święty wiedząc, iż Jan Trzeci owe stanowcze i tak ważne dla całego Kościoła zwycięstwo odniósł głównie za wezwaniem Najświętszego Imienia Maryi, ustanowił osobne święto na cześć Najświętszego Imienia Matki Bożej, nakazując je obchodzić w Niedzielę w oktawie uroczystości Jej narodzenia.

Nauka moralna.

Tak jak Przeczysta Dziewica zaraz po Swem narodzeniu otrzymała Swe słodkie Imię, tak każdemu dziecku chrześcijańskich rodziców wkrótce po przyjściu na świat przy Chrzcie świętym daje się imię w sposób uroczysty. W tym kościelnym obrzędzie spoczywa głęboka myśl. Dziecko ma przez to dostać Świętego niebieskiego na wzór i za Patrona. Wzór ów ma dorastających i dorosłych pokrzepiać, prowadzić na drodze zbawienia; Patron przez swe zasługi i wstawienie się u stóp tronu Boga będzie poruczonego swej opiece wspierał, wzmacniał, strzegł przed grzechem, albo w razie upadku nakłaniał do żalu i poprawy.

Ty zaś, duszo chrześcijańska, postanów sobie czcić i kochać twego Patrona; rocznie dzień jego imienia na sposób chrześcijański obchódź uroczyście przez słuchanie Mszy świętej i przyjmowanie Sakramentów świętych; a jeśli ci to w tym dniu nie było możebnem, uczyn to przynajmniej następnej Niedzieli lub w następne święto. Sprawuj się godnie według twego świętego Wzoru! — Sławny bohater Aleksander Wielki miał w swej armii żołnierza, któremu także było imię Aleksander, ale ten był wielkim tchórzem. Wtedy rzekł król pewnego razu do niego: „Albo postępuj sobie godnie Aleksandra, albo odłóż to imię.” — Strzeż się, aby twój królewski Patron w Niebie nie zrobił ci takiego samego wyrzutu: „Albo żyj godnie mego Imienia, albo je odłóż!”

Gdybys zaś ty, chrześcijańska Czytelniczko, miała to szczęście, iżby ci rodzice pełni wiary nadali byli na Chrzcie świętym to słodkie, piękne imię Marya, życzę ci z szczerego serca szczęścia do tej odznaki, do twej potężnej Patronki, do tego najwspanialszego Wzoru. Jest wiele obiecującym, pocieszającym znakiem, jeśli się ma Przenajświętszą Dziewicę za Patronkę, jeśli przytem nie brak starania stać się Jej godnym. Ale tem więcej masz też obowiązek obchodzić uroczyście coroczne święta Maryi przez zwiedzanie kościoła w pobożności, słuchanie Mszy świętej, przyjmowanie Sakramentów świętych i inne pobożne uczynki; wtedy cieszyć się będziesz Jej potężną pomocą w życiu i przy śmierci. Albowiem, gdy się to stosuje do wszystkich ludzi, że „jeszcze nigdy nie słyszano, aby kto się pod opiekę Maryi ucieka, był od Niej opuszczonym“, jakże o wiele więcej doznać muszą pomocy szczególnie ci, którzy tak pobożną, tak dobrotliwą mają Patronkę!

Modlitwa.

Spraw miłościwie, wszechmogący Boże, aby wierni słudzy Twoi, którzy pod zasłoną Imienia Najświętszej Maryi Panny cieszą się Jej opieką, za Jej miłosiernym pośrednictwem od wszelkiego złego uchowani zostali na ziemi i do wesela wiecznego doprowadzeni byli w Niebie. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa. Amen.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Ocen

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

12-go Września. Uroczystość Najświętszego Imienia Maryi. | 11